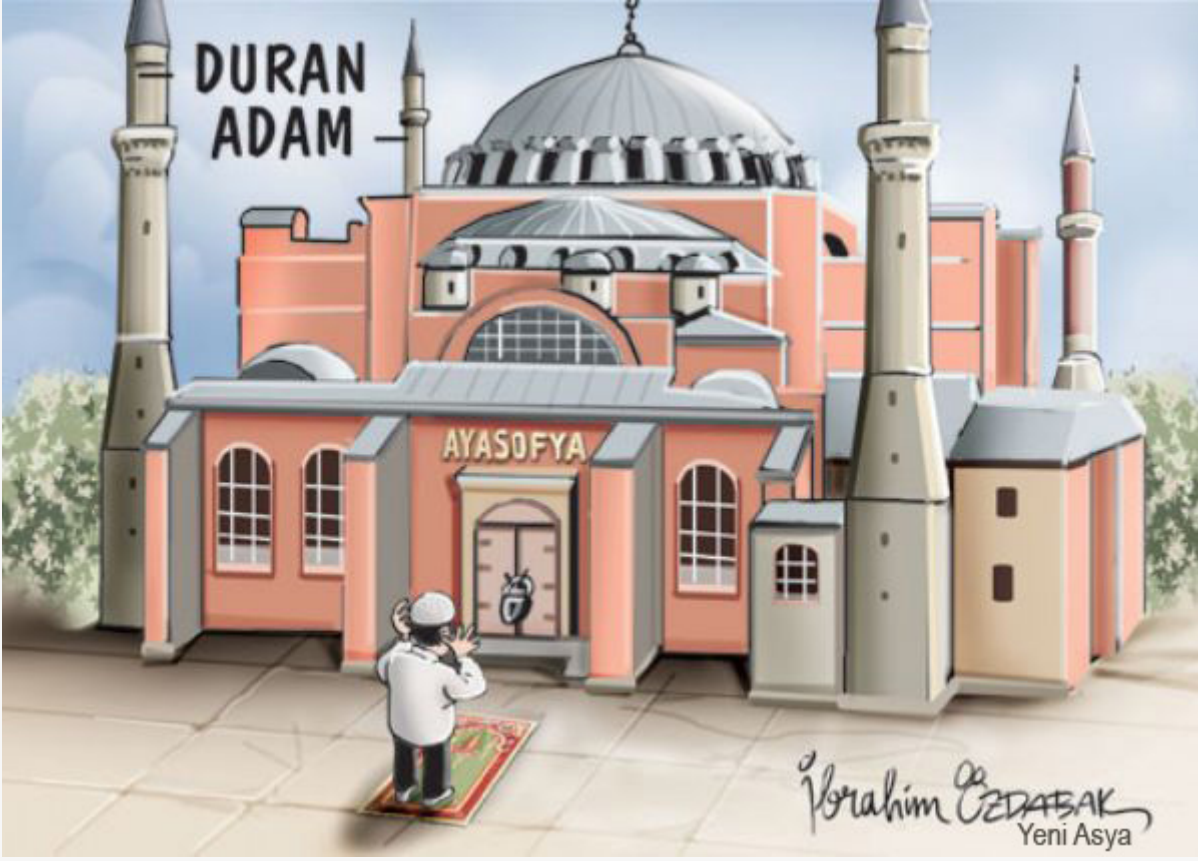

Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin İki İsteği

Asrımızın en büyük âlimi, mütefekkiri ve müceddidi hüviyetine sahip olan Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri seksen küsur senelik ömrünü, başta milletimiz olmak üzere bütün insanlığın maddî, manevî ve dünyevî, uhrevî selâmeti için feda etmiştir.

Türkiye, çok partili parlamenter sisteme geçtikten sonra 1950’de milletin büyük desteğiyle iktidara gelen Demokrat Parti, ilk icraat olarak, ezan-ı Muhammedî’yi aslına çevirerek hem milletin, hem de Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin büyük övgü ve teveccühüne mazhar olmuş, gerçek demokratiğin nasıl olduğunu göstermiş, hatta bu uğurda başta Başbakan Adnan Menderes olmak üzere dört bakanını demokrasi şehidi olarak bedel vermiştir.

Otuz beş seneden beri siyasete bakmayan Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin, Ezan-ı Muhammedî’nin aslına çevrilmesi dışında, eski Ahrarlar şimdi Demokratlar olarak nitelediği Demokrat Parti’den çok, ama çok önemli iki isteği daha vardı: 1- Ayasofya’nın camiye çevrilmesi. 2- Risâle-i Nur’un devlet eliyle, yani resmî olarak neşredilmesi. Çok büyük sırlar ve kudsiyet taşıyan bu iki isteğini her hal-ü kârda tekrarlamıştır.

Evet, “Ezan-ı Muhammedî’nin (asm) neşriyle Demokratlar on derece kuvvet bulduğu gibi; Ayasofya’yı, beş yüz sene devam eden vaziyet-i kudsiyesine çevirmek ve hâlen İslâm’da çok hüsn-ü tesir yapan ve bu vatan ahalisine âlem-i İslâm’ın hüsn-ü teveccühünü kazandıran, yirmi sekiz sene mahkemelerin muzır cihetini bulamadıkları ve beş mahkeme de beraetine karar verdikleri Risâle-i Nur’un resmen serbestisini dindar Demokratlar ilân etmeli ve bu yaraya bir nevî

merhem vurmalıdır. O vakit, âlem-i İslâm'ın teveccühünü kazandıkları gibi, başkalarının zalimâne kabahatleri onlara yüklenmez fikrindeyim. Dindar Demokratlar, hususan Adnan Menderes gibi zatların hatırları için, otuz beş seneden beri terk ettiğim siyasete bir-iki saat baktım ve bunu yazdım.”¹

Çünkü “Ayasofya Camii hem bu kahraman milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur’ân ve cihad hizmetinde dünyada pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılınçlarının pek büyük ve antika bir yadigârıdır.”²

Ve “Risâle-i Nur, Kur’ân'ın kanun-u esasîsiyle bütün Anadolu ve vilâyât-ı şarkiyede komünistliği susturup, asayîşi temin etmiş ve bu mübarek vatanın manevî bir halaskârı olmak cihetiyle dehşetli dinsizlik cereyanının istilâsına karşı bir kal’a olduğu gibi, âlem-i İslâm'ın ve Asya kıt’asının hâl-i hazırda itiraz ve ithamını izale ve eskideki muhabbet ve uhuvvetini iade etmeye vesile olan bir mu’cize-i Kur’âniyedir.”³

Bu sebeple, Üstad Bediüzzaman Hazretleri “Kur’ân ve İslâmiyet ve vatan hesabına bütün kuvvetiyle ve talebeleriyle, dersleriyle Demokrat Parti’nin iktidarda kalmasını muhafazaya çalışarak tam destek vermiştir.”⁴ “ Demokrat’a ezan-ı Muhammedî gibi çok kuvvet vermek ve Risâle-i Nur’un neşrine müsaadesi gibi çok taraftar olmak ve âlem-i İslâm’ı, hattâ bir kısım Hristiyan Devletlerini de memnun etmek için, Ayasofya’yı müzahrefattan temizleyip ibadet mahalli yapmaktır.”⁵ ifadeleriyle demokratların kuvvet kazanması ve milletimizin tam mânâsıyla hürriyetine kavuşması için bu iki isteğinin mutlaka dikkate alınmasını istemiştir.

Bu iki istek hem Demokrat Parti, hem Adalet Partisi, hem de Doğru Yol Partisi hükümetleri zamanında kısmen de olsa yerine getirilmeye çalışılsa da, darbe ve darbeciler tarafından sabote edildiğini herkes bilmektedir. Bu iki istek hâlâ güncelliğini korumaktadır. Buna kulak vermek aynı zamanda gerçek Demokratlığın ve vatanperverliğin de göstergesi hükmündedir.

Milletin büyük desteğini alan ve kendini muhafazakâr demokrat ilân eden bu hükümete de bu iki isteği duyurmak istiyoruz. Sekiz yıldır milletin meclisinde ademe mahkûm edilen Bediüzzaman Said Nursî ve Risâle-i Nur’un yeniden milletin meclisine gelmesi en büyük dileğimizdir ve bir vatandaş olarak bunu istemek hakkımızdır.

Çünkü “Günde lâakal beş defa dine muhtaç olan şu fitratı bozulmayan ve lehviyât-ı medeniye ile ihtiyâcât-ı ruhiyesini unutmayan milletin hâcât-ı diniyesini Meclisin tatmin etmesi lâzımdır”⁶ diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, bu icraatın ancak meclisin eliyle olmasını istemiş ve çözüm için meclisi adres göstermiştir.

Şanlı ecdadımızın büyük yadigârı ve İstanbul’un fethinin sembolü olan Ayasofya’nın açılması ve Üstad Bediüzzaman’ın en büyük hayali olan Medresetüzzehra projesini Nur Dersaneleriyle hayata geçiren ve “her türlü anarşiliği önleyen, emniyeti, asayîşi, hürriyeti ve adaleti temin eden Risâle-i Nur Eserlerinin”⁷ bir an evvel resmen neşredilip bütün okullarda ders olarak okutulması hem Türkiye’nin, hem İslâm âleminin, hem de insanlığın saadetine anahtarı olacaktır.

Dolayısıyla, “Bu memleketin vatanperver siyasîleri çabuk aklını başına alıp Risâle-i Nur’u tab ederek resmen neşretmeleri ve Ayasofya’yı açmaları lâzımdır ki belâlara ve darbelere karşı siper olsun.”⁸ Yoksa bu iki isteğin icrasında ihmâllik ülkemize ve milletimize çok pahalıya mal olmaktadır.

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası 749 ve 765, Tarihçe-i Hayat 951,
- 2- Şuâlar 678,
- 3- Mektubat 812,
- 4- Emirdağ Lâhikası 812,
- 5- age. 860,
- 6- Tarihçe-i Hayat 224,
- 7- age. 630,
- 8- Mektubat 813.